

Posudek oponenta na bakalářskou práci Jany Pelechové „Adaptace běloruských studentů v Praze

Kolegyně Pelechová neoponechala nic náhodě – přečetla si (alespoň doufám) bravurní manuál Umberta Eka Jak napsat diplomovou práci. Nevím, jakou hudbu poslouchá ráda, řekl bych, že minimalistickou – rozsah a tempo její bakalářské práce tomu napovídají. Třicet čtyři stran, z toho osmnáct metodické zakotvení, zbytek analýza rozhovorů s běloruskými narátory. Ale: jedná se opravdu o taková metodická a teoretická zakotvení, která odpovídají tématu práce? A: jedná se opravdu o analýzu rozhovorů? Bakalářská práce, kterou oponuji, se na první pohled zdá být, přes svou stručnost a lapidárnost, (s odřenýma ušima) přijatelná. Ale (a když může být minimalistická autorka, mohu být minimalistický i já):

- a) Proč je teoretickým východiskem práce Berryho kniha Cross-cultural Psychology, která zpracovává adaptaci imigrantů (migrantů), což je přesně to, čím běloruští studenti nejsou – oni jsou na UK FHS stejně účeloví *hosté* jako Rusové, Slováci apod.
- b) Proč nesmím znát sociální a rodinné zázemí jednotlivých narátorů v mateřském Bělorusku? Daleko lépe bych pochopil jejich postoje k úskalím českého „exilu“.
- c) Proč nazývá kolegyně Pelechová analýzou holý přepis fragmentů řízených rozhovorů?
- d) Chválím věcný jazyk práce, která je napsaná slušnou češtinou (krom řady překlepů a špatně umístěných čárek), chválím i kvalitu přepisu z mluvené (a občas jistě nestandardní) češtiny do češtiny psané
- e) Kdybych hodnotil tuto práci jako práci seminární, byl bych daleko vstřícnější a mluvil bych o nadějně a napravitelně dvojce. Protože hodnotím bakalářskou práci, nezbyvá mi, než (s odřenýma ušima) říci **3**.

V Praze, 18.8.09

Mgr. Jan Kašpar